

РЕШЕНИЕ

№ 1808

гр. София, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 22.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **11565** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Р. М. Г. против отказ, обективиран в писмо рег. № РСТ22-ГР94-4609-(2)/16.11.2022г. на кмета на район „Студентски“ на Столична община (СО). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството по издаване на оспорения акт е образувано по заявление рег. № РСТ22-ГР94-4609/27.10.2022г. на района, с което е поискано изплащане на компенсации съгласно Наредбата за условията и реда за предоставяне и изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите, извършени от родителите за отглеждането и обучението на децата, които не са приети в държавни или общински детски градини или училища поради липса на свободни места (Наредбата), приета с ПМС № 76/05.03.2021 г., обн. ДВ. бр.20/09.03.2021г. По искането е постановен процесният отказ, към който са изложени следните мотиви. При проверката, извършена от определена за целта комисия, последната установила, че представеният от заявителката договор, сключен с Детска градина от семеен тип “Бодливчета“, представлявано от “Ес енд Ай Интегрити“ ООД, не отговаря на

условията на чл. 4 , ал. 3 от Наредбата, а именно: „Разходите по ал. 2, т. 2 са допустими само ако предметът на договора е за осъществяване на обучение за постигане на очакваните резултати поне в четири образователни направления, определени в държавния образователен стандарт за предучилищното образование за съответната възрастова група“. След извършена служебна справка в Системата за обмен на справочна и удостоверителна информация (RegiX) било установено, че детето не е записано в самостоятелна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина или училище или в самостоятелна, целодневна, полудневна или почасова организация в частна детска градина или училище за учебната 2022/2023 година, което не отговаря на условието на чл. 3, ал. 1, т. 4 от Наредбата. Поради това разходите, свързани с отглеждане и възпитаване на детето, не следва да бъдат компенсирани. С процесното писмо е разяснено на заявителя, че при подаване на актуален договор, отговарящ на условията на Наредбата и ново заявление в срока, посочен в чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредбата, същото ще бъде разгледано отново.

В производството пред съда не бяха представени доказателства за съществуването на обстоятелства, годни да обосноват извод, различен от формирания от административния орган. Представеният договор от 03.10.2022г. е сключен между жалбоподателката и горепосочената детска градина (л.15-16 от делото) и разходите по него са от вида, посочен в чл.4, ал.2, т.2 от Наредбата. Следователно, искането за компенсирането им подлежи на преценка за допустимост по смисъла на чл.4, ал.3 от Наредбата. В случая от съдържанието на договора не се установява детската градина да осъществява обучение за постигане на очакваните резултати поне в четири образователни направления, определени в държавния образователен стандарт за предучилищното образование за съответната възрастова група. Не се установява това обстоятелство и от други доказателства, нито се сочат такива, а не се и твърди противното. Тъй като цитираните разпоредби регулират разходване на публични средства, те не могат да бъдат тълкувани разширително.

Предвид изложеното и и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че отказът е издаден в установената форма от компетентен орган – лице, надлежно овластено с представената заповед № СОА21-РД09-414/16.06.2021г. на кмета на СО (т.2). При това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и отказът е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Във връзка с доводите на жалбоподателя е необходимо да се отбележи и, че издателят на оспорения акт е действал при условията на прехвърлена на компетентност в хипотеза на делегиране. Посочва се в мотивите на решение № № 2718/15.03.2023 г. по адм. дело № 7277/2022 г. на Върховния административен съд, Пето отделение, че: „Придобитата на основание Наредбата компетентност на кмета на общината е прехвърлена върху друг орган с допустимо правно средство, а именно с изричен правен акт, който в случая е Заповед №СОА21-РД-09-414/16.03.2021г. на кмета на Столична община, издадена на основание чл.44, ал.1, т.1, т.8, т.9 и ал.2 ЗМСМА. Делегираното е извършено при спазване принципа по чл.10, ал.1 АПК на основание разпоредбата на чл.44, ал.1 т.9 ЗМСМА, изр. 1, предложение първо, според която кметът на общината възлага изпълнението на свои функции на кметовете на кметствата и районите. С тази норма при използване от законодателя на достатъчно

ясна публично правна терминология относно термина „възлагане“ и при липса на изрично въведено ограничение, на практика е дадена възможност за делегиране на широк кръг от правомощия, т.е. на по-голям обем от материална компетентност, независимо от начина ѝ на придобиване (в случая придобита с разпоредба подзаконов нормативен акт). В настоящия казус определената с подзаконовия нормативен акт функция по издаване на мотивиран отказ за компенсиране на извършените от родителите разходи при условията и по реда на Наредба за условията и реда за предоставяне и изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите, извършени от родителите за отглеждането и обучението на децата, които не са приети в държавни или общински детски градини или училища поради липса на свободни места е прехвърлена на друг по-долустоящ административен орган - кмета на съответния район. Не се касае за липса на нормативна възможност за прехвърляне на компетентност поради неконкретизиране на точните правомощия, които могат да се възложат на кметовете на райони, както неправилно е приел първоинстанционния съд. Същите са конкретно определени в нормата на чл.8, ал.4 от Наредбата и са прехвърлени в този обем със съответния акт“.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 100 лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ. Предвид чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, сумата е дължима на СО.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. М. Г., с ЕГН [ЕГН], против отказ, обективиран в писмо рег. № РСТ22-ГР94-4609-(2)/16.11.2022г. на кмета на район „Студентски“ на Столична община.

ОСЪЖДА Р. М. Г., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община сумата 100 (сто) лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: